

Ofte stillede spørgsmål

ECA/14/49

Luxembourg, den 5. november 2014

Årsberetningen for 2013 - Ofte stillede spørgsmål

1. Har Revisionsretten godkendt regnskabet for 2013?

Ja. Revisionsretten har godkendt regnskabet for 2013 som rigtigt (afgivet en "blank erklæring"), sådan som den har gjort det for hvert regnskabsår siden 2007. Revisionsretten konkluderer, at regnskabet for 2013 i alt væsentligt giver et retvisende billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling og af regnskabsårets resultater.

Ud over erklæringen om regnskabets rigtighed skal Revisionsretten også - på grundlag af sin revision - afgive en erklæring om, hvorvidt de **underliggende** betalinger blev afholdt i overensstemmelse med EU-reglerne. **I 2013 var den anslåede fejlforekomst i disse transaktioner 4,7 % og dermed igen for høj til, at Revisionsretten kan afgive en blank erklæring om udgifternes formelle rigtighed.**

2. Bliver EU's økonomiske forvaltning bedre fra år til år?

Den anslåede fejlforekomst har ikke ændret sig meget i de seneste år, og den har konsekvent ligget over "væsentlighedstærsklen"ⁱ på 2 %. Situationen varierer fra politikområde til politikområde, men den er kun acceptabel med hensyn til EU's administrationsudgifter (jf. [figur](#)).

Revisionsretten har gentagne gange anbefalet en forbedring af kontrolsystemerne på medlemsstatsniveau og EU-niveau samt en yderligere forenkling af reglerne med henblik på at forbedre udgifternes kvalitet og reducere omfanget af fejl.

3. Hvad betyder den anslåede fejlforekomst på 4,7 % så?

De 4,7 % er et skøn over, **hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt fra EU-budgettet**, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med EU-reglerne og derfor ikke opfylder Rådets og Parlamentets hensigter med den pågældende EU-lovgivning.

ECA Press

Damijan Fišer - Pressesekretær

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

T: (+352) 4398 45410 M: (+352) 621 55 22 24

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA) eca.europa.eu

Af typiske fejl kan nævnes **betalinger til støttemodtagere eller projekter, der ikke var støtteberettigede, eller til indkøb af tjenesteydelser eller varer og investeringer, der ikke var foretaget i overensstemmelse med reglerne for offentlige indkøb** (jf. [figur](#)).

4. Det samlede EU-budget i 2013 var på 138,6 milliarder euro, og fejlforekomsten var 4,7 %. Betyder det, at 7 milliarder euro i EU-midler blev spildt?

Tidligere har nogle kommentatorer ganget det samlede EU-budget med fejlforekomsten og betegnet resultatet som "spildte penge". **Denne metode er overforenklet og kan være misvisende.** I forbindelse med sin revision undersøger Revisionsretten, om EU-midlerne er blevet brugt til de fastsatte formål, om de anmeldte omkostninger er beregnet korrekt, og om støttebetingelserne er opfyldt.

Nogle fejl vedrører manglende opfyldelse af støttebetingelserne, f.eks. at en virksomhed fik forskningsstøtte, fordi den var klassificeret som SMV, selv om den var 100 % ejet af et stort selskab. Andre fejl vedrører brud på reglerne for offentlige indkøb, f.eks. at en kontrakt om supplerende bygge- og anlægsarbejder i en lufthavn blev givet direkte til et bestemt firma, uden at andre potentielle bydende fik mulighed for at afgive bud til den bedst mulige pris.

I disse tilfælde kan EU-midlerne have haft en positiv effekt og gjort gavn, selv om betingelserne for deres anvendelse ikke var overholdt fuldt ud. Til gengæld kan der også i forbindelse med lovlige og formelt rigtige udgifter være tale om spild, f.eks. når der anlægges en motorvej, uden at der tages hensyn til trafikbehovene.

5. Hvordan opstår fejl?

Fejl opstår, når støttemodtagere, der ikke overholder reglerne, søger om EU-midler. For at være berettigede til EU-finansiering skal modtagerne overholde særlige EU-regler og somme tider også nationale regler. Reglerne har til formål at sikre, at udgifterne bidrager til at opfylde Rådets og Parlamentets hensigter med den pågældende EU-lovgivning.

Fejl opstår, når disse regler overtrædes, f.eks. når projektledere ikke overholder udbudsreglerne, når forskningscentre anmelder omkostninger, der ikke har forbindelse til de EU-finansierede projekter, eller når landbrugere ikke opfylder deres miljømæssige forpligtelser. I årsberetningen for 2013 gives der eksempler på fejl, der blev konstateret under revisionen.

6. Når den anslåede fejlforekomst er på 4,7 %, betyder det så, at 95,3 % af EU-budgettet blev anvendt i overensstemmelse med reglerne?

Nej. Revisionsrettens erklæring om EU's udgifter bygger på en omfattende stikprøve, der dækker samtlige politikområder. De udvalgte transaktioner undersøges i detaljer, hvorefter de konstaterede fejl kvantificeres og anvendes til at beregne den anslåede fejlforekomst.

Men der er mange fejl, som Revisionsretten ikke kvantificerer, f.eks. mindre alvorlige overtrædelser af udbudsreglerne, manglende overholdelse af bestemmelser om offentlighedslovgivning og ukorrekt gennemførelse af EU-direktiver i national lovgivning. Disse fejl indgår ikke i Revisionsrettens beregning af den anslåede fejlforekomst.

7. Er de konstaterede fejl udtryk for svig?

Nej, i langt de fleste tilfælde er der ikke tale om svig. Svig er forsætlig vildledning for vindings skyld. Selv om det kan være svært at identificere forsætlige forsøg på svig under de sædvanlige revisionsbehandlinger, konstaterer Revisionsretten hvert år under sin revision nogle tilfælde af formodet svig. Alle disse tilfælde indberettes til OLAF, Den Europæiske Unions kontor for bekæmpelse af svig, som i det nødvendige omfang undersøger og følger op på hvert enkelt tilfælde i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder.

8. Hvor skal skylden placeres - hos medlemsstaterne eller Kommissionen?

I sidste ende ligger skylden hos dem, der indsender ukorrekte ansøgninger om støtte. Kontrolsystemerne på både medlemsstatsniveau og EU-niveau bør imidlertid enten forhindre, at sådanne ansøgninger overhovedet behandles, eller opdage og korrigere dem, hvis de er blevet behandlet. Revisionsrettens revision viser, at disse kontrolsystemer generelt kun er delvis effektive. Derfor er der fejl i betalingerne.

Revisionsretten skønner, at fejlforekomsten er 5,2 % i de udgifter, der forvaltes af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab. I resten af aktionsudgifterne, som forvaltes direkte af Kommissionen, er fejlforekomsten 3,7 %. Der blev konstateret mange eksempler på svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne både i medlemsstaterne og i Kommissionen.

Områderne med delt forvaltning, f.eks. udgifterne til landbrug og samhørighed, tegner sig for 80 % af EU-budgettet. Her er der muligheder for at anvende kontrolsystemerne mere effektivt og reducere fejlforekomsten. Revisionsretten konkluderer med hensyn til en stor del af de konstaterede fejl, at de nationale myndigheder havde tilstrækkelige oplysninger til, at de kunne have korrigeret dem, før de anmodede om godtgørelse fra Kommissionen. Dette kunne have reduceret fejlforekomsten væsentligt, f.eks. fra 6,7 % til 2,0 % på udgiftsområdet udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed.

9. Kommissionen kan kræve pengene tilbage fra medlemsstaterne, hvis de er blevet brugt forkert. Hvor stor en effekt har det på fejlforekomsten?

Ved beregningen af fejlforekomsten tager Revisionsretten hensyn til finansielle korrektioner og inddrivelser, hvis de retter op på fejlagtige betalinger i løbet af det pågældende år. Det sker, når de regelstridige udgifter er blevet opdaget og fjernet fra den pågældende medlemsstats anmeldelse til Kommissionen og/eller har ført til inddrivelse af midler fra støttemodtagerne i løbet af året. Det er imidlertid ikke så ofte, at disse betingelser er opfyldt.

I 2013 havde korrektioner og inddrivelser foretaget af medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen en positiv indvirkning på den anslåede fejlforekomst. Uden disse foranstaltninger ville den samlede anslåede fejlforekomst have været 6,3 % i stedet for 4,7 %.

I udgiftsperioden 2007-2013 var medlemsstaternes incitament til at foretage korrekte anmeldelser begrænset, eftersom de blot kunne trække fejlbehæftede betalingsanmodninger tilbage og erstatte dem med nye - i de fleste tilfælde uden at miste midler fra EU-budgettet. De regler, der gælder for samhørighedspolitikken i perioden 2014-2020, indskrænker mulighederne for sådanne praksis. Effekten af denne ændring vil vise sig i de fremtidige udgifter.

10. Hvad menes der med "fokus på resultater"?

De økonomiske forvaltere i EU og medlemsstaterne bør være mere opmærksomme på, hvad der opnås ved hjælp af de EU-finansierede projekter og aktiviteter, og ikke kun se på, om gennemførelsen er i overensstemmelse med reglerne. F.eks. bør de undersøge, om de lufthavne og veje, der bruges penge på, faktisk vil blive benyttet, og om de finansierede grønne projekter reelt gavner miljøet.

PRESSEMAPPEN med årsberetningen for 2013 foreligger på 23 EU-sprog: www.eca.europa.eu

ⁱ Fejlforekomster under væsentlighedstærkslen har ikke væsentlig indvirkning.